

Nové události v církvi – slovo faráře

Milí přátelé, s novým rokem se udály v církvi nové věci. Pro světovou církev nový papež, na národní úrovni odluka církve od státu a ve farnosti nová farní rada. Co nás čeká nového?

V církvi nás překvapila nejen abdikace papeže Benedikta XVI, ale ještě více zvolení nového Svatého otce Františka. Je mnoho věcí, za které děkujeme v osobě papeže, který odchází, a se kterým jsme si byli zvláště blízcí v době přípravy jeho návštěvy v Brně. Nový papež, přicházející z „konce světa“, spontánně oslovuje celý svět a líbí se každému, s kým o něm mluvím. Jeho program jsme mohli vyčíst z jeho prvních slov a gest – služba, skromnost a laskavost, starost o chudé, lidskost a svatost. Každým dnem nás překvapuje něčím novým, aniž by zaváděl novoty. Na Františkův pontifikát se těšíme.

Další změnou v církvi v naší zemi je odluka církve od státu. Začala schválením zákona o majetkovém vyrovnání mezi státem a církví, nesprávně nazývaném “restituční”, v listopadu loňského roku. Prakticky tato odluka začala 1. ledna 2013, kdy začal platit zmíněný zákon. Stát se na jedné straně vyrovná majetkově s církví a nebude do života církve zasahovat, na druhé straně se

musíme se vší odpovědností postarat o svoje ekonomické zajištění a provoz sami. Mohl bych toho ještě mnoho napsat, ale lepší bude setkání pro zájemce, kde se dá otázkami téma více vyjasnit. Naše brněnská diecéze neměla v historii moc majetku, proto je po této stránce chudší, než ostatní. Je však nejbohatší na počet věřících, a to je velká naděje.

Jak se dotkne odluka naší farnosti? Povede nás k větší odpovědnosti a šetrnosti v zacházení s majetkem, financemi i lidskými silami. Bude na nás, jak budeme schopní kostely a faru provozovat nebo které aktivity nebo

služby dokážeme svými silami zabezpečit. V kostele jsem sděloval, že v minulých 20 letech jsme dotace pro farnost získávali hlavně na opravy památkových objektů a předmětů, v menším objemu na práci s mládeží. Ostatní výdaje jako provoz, energie, vybavení, aktivity a podporu charitních projektů jsme hradili z vlastních sbírek a darů. Připomínal jsem, že Vatikán ani biskupství nemají prostředky na podporu farností, kromě platů duchovních a asistentů, které biskupství vyplácelo podle již zrušeného zákona.

Děkuji na tomto místě všem, kteří jste
(Pokračování na straně 2)

miserando atque eligendo

Znak papeže Františka

Úmysly modlitby živého růžence:

- Duben:** Za Svatého otce Františka, dary Ducha svatého a pevné zdraví k jeho službě.
- Květen:** Za naše modlitební společenství a otevřenost pro nové lidi.
- Červen:** Za děti přístupující poprvé k svatému přijímání a za jejich rodiny.

(dokončení ze strany 1)

prispívali finančně a vykonávali ve farnosti různé služby. Kdyby všechno zůstávalo jen na kněžích, mnoho věcí by se zastavilo a nefungovalo. Uvědomili jsme si někdy, kolik bratří a sester se podílí na jedné nedělní mši svaté? Od těch, kteří uklízí, otevírají kostel, slouží při liturgii, zpívají, hrají, až po ty, kteří dál nejsou vyjmenováni a přesto je jejich služba důležitá. Nedělní mše není ale to jediné, co se ve farnosti během týdne koná. A to nemluvíme o té méně viditelné stránce, která je v oblasti víry a modlitby, bez které bychom byli jen organizací, ale ne církví Kristovou.

Pokud přejdeme na třetí úroveň – farnost, máme ve Slavkově od 13. ledna novou farní radu. Na jedné straně má každý farář svůj způsob pastorační, je za farnost odpovědný, ale na druhé straně je zde místní komunita s farní radou jako poradním orgánem. S novými lidmi přichází nová inspirace, a já mohu říci přání, kéž bych v tomto nebyl překážkou. Velkým úkolem pro pastorační i ekonomickou radu v novém funkčním období bude právě přechod farnosti na nový způsob financování a správy po odluce od státu. Velkou výhodou slavkovské farnosti je dobrý stav kostelů a far po

generálních opravách během minulých 20 let.

Poslední pohled na farnost bude duchovní – nazval bych jej známým výrokem „církev žije společenstvím“. V dnešní době nejsme většinou, ale spíše tvoříme menšinu: ostrůvky věřících dětí ve třídě, studentů na střední či vysoké škole, dospělých v zaměstnání, důchodců v čekárně u lékaře... Z biblické i vlastní zkušenosti víme, že křesťanská víra se nedá žít bez druhých. První důležité společenství je rodina, to druhé společenství je farnost. Mezitím se nachází společenství modlitby různých věkových skupin. Mám radost, že v poslední době se po charismatické obnově společenství obnovily a rozrostly. Každý z vás, kteří se společenství modlitby účastníte, můžete potvrdit, jak je pro vás důležité pro osobní víru a život modlitby.

V závěru bych připomenul Boží slovo, které hovoří o tom, že „Hospodin tvoří věci nové“. Prosim o vzájemnou modlitební i přátelskou podporu, abychom to, co se navenek děje v církvi nového, přineslo i požehnání a bylo příležitostí k vnitřní obnově nás samých i celého společenství věřících.

S vděčností o. Milan Vavro

Životopis papeže Františka

Jorge Mario Bergoglio se narodil 17. prosince 1936 v Buenos Aires v Argentině. Kněžské svěcení přijal 13. prosince 1969. Působil poté jako magistr noviců v San Miguel, kde také vyučoval teologii. V letech 1973–1979 byl představeným jezuitské provincie v Argentině a v letech 1980–1986 pak rektorem filozofické a teologické fakulty v San Miguel. Když dokončil svůj doktorát v Německu, působil v přímé pastorační v Córdobě.

V roce 1992 byl jmenován pomocným biskupem v Buenos Aires, roku 1998 pak arcibiskupem tamtéž. Působil i jako ordinář argentinských věřících východního ritu. V letech 2005–2011 byl předsedou Argentinské biskupské konference. Papež

Jan Pavel II. ho v roce 2001 jmenoval kardinálem. Během svého duchovního působení byl vždy člověkem, který měl blízko k chudým a slabým.

Zvolen papežem byl 13. března 2013 při pátém hlasování kardinálů.

Bože, tys povolal svého služebníka Františka, aby jako nástupce apoštola Petra vedl tvůj lid; dávej mu sílu, aby věrně plnil, čím ho Kristus pověřil, a aby posiloval své bratry a sestry.

Celá církev, ať je s ním spojena poutem jednoty, lásky a pokoje, abychom pod jeho vedením směřovali k tobě a u tebe dosáhli plnosti pravdy a života. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Habemus papam – máme papeže!

První ohlas na nového Svatého otce se objevil na našem farním webu: „To je ale taaaak sympatický Svatý otec!! A to jméno...! Máme radost!! :-)

A další za ním: „Radost, pokora, skromnost, napřed vy, pak teprve já, soucit, a velkou lásku čtu z tváře a chování papeže Františka. Toto a zvolení jména velkého reformátora církve sv. Františka z Assisi svědčí o tom, že papež František bude jednoznačně naplňovat Ježíšova slova: „Kdo chce být mezi vámi první, buď služebníkem všech.“ Toto chybí dnešnímu egoistickému světu. Otázkou je, jak odpoví na příklad papeže jeho ovečky, dají-li se inspirovat jeho příkladem.“

Jaké byly první zprávy o novém papeži:

Každého samozřejmě ohromila žádost o požehnání na balkonu svatopetrské baziliky. V Sixtinské kapli, když kardinálové po zvolení vzdávají hold a poslušnost novému papeži, si Svatý otec nesedl na vyvýšené sedadlo, které je k tomu normálně vyhrazeno. Stál před oltářem ve své jednoduché klerice bez pláštíku, ponechal si kříž, který nosil jako biskup. Další malý detail: po návratu z balkonu nenastoupil do přistavné limuzíny s papežskou poznávací značkou SCV 1, ale do autobusu, kterým přijel s ostatními kardinály. Na závěr slavnostní večeře kardinálům volitelům poděkoval pouze několika slovy: „Kéž vám Bůh odpustí, co jste udělali.“

Ještě ve středu večer po zvolení Svatý otec František telefonoval emeritnímu papeži Benediktu XVI. do Castel Gandolfo.

Podle zpráv sledoval Benedikt XVI. události těchto dní s velkým zájmem a duchovně se jich účastnil. Zejména sledoval v televizi přímý přenos vstupu do konkláve a výsledky volby. Velkou část dne věnoval modlitbě.

Ve čtvrtek řekl kardinálům o stáří:

Tak jen, drazí bratři, do toho! Polovina z nás je vprostřed stáří – a stáří je, jak rád říkám, sídlem životní moudrosti. Staří lidé

v sobě mají moudrost své životní pouti, jako staří Simeon a Anna v chrámu. A právě díky této své moudrosti rozpoznali Ježíše. Darujme tuto moudrost mladým – tak, jako dobré víno, které je léty ještě lepší, dávejme mladým lidem moudrost života. Přichází mi na mysl slova jednoho německého básníka o stáří: „Stáří je klidné a zbožné“. Stáří je časem klidu a modlitby. A také časem předávání této životní moudrosti mladým.

Čím papež František překvapil druhý den po zvolení?

Svatý otec František se v pátek v 8 hodin ráno odebral do baziliky Santa Maria Maggiore, aby se pomodlil k Panně Marii. Šel do mariánské kaple, položil na oltář malou kytici a pak se asi deset minut v tichosti modlil. Pozdravil všechny přítomné. Svatý otec nejel v průvodu aut, ale jediným z vozů Vatikánské stráže. Cestou se v centru města zastavil, aby zaplatil účet v kněžském domě, kde při svých návštěvách Říma bydlel. Vzal si zavazadla, pozdravil personál a pak se vrátil do Domu sv. Marty. Návštěva byla velice dojemná. Znal totiž osobně všechny zaměstnance, ptal se na jejich rodiny, děti. Všichni jej vnímají jako člověka velmi blízkého běžným lidem.

V pátek promluvil k novinářům:

Církev, třebaže je určitě také lidskou, historickou institucí se vším, co to s sebou nese, totiž nemá politickou, nýbrž bytostně duchovní povahu: je Božím lidem, svatým Božím lidem, který jde vstříc setkání s Kristem. Jedině v této perspektivě lze plně informovat o tom, co katolická církev dělá.

Kristus je Pastýřem církve, ale jeho přítomnost v dějinách prochází svobodou lidí, z nichž jeden je zvolen jako náměstek, nástupce apoštola Petra, ale Kristus zůstává středem. Nikolí Petrův nástupce, ale Kristus je středem. Kristus je zásadním operním bodem, srdcem církve. Bez Něho

(Pokračování na str. 4)

(dokončení ze strany 3)

by Petr a církve neexistovaly a neměli by ani proč existovat. Jako to opakoval často Benedikt XVI., Kristus je přítomen v církvi a vede ji. V tom všem, co se dělo, je v posledku protagonistou Duch svatý. On inspiroval rozhodnutí Benedikta XVI. pro dobro církve; On vedl kardinály v modlitbě a volbě.

Proč si dal biskup Říma jméno František:

Papež řekl: „Někteří mysleli na Františka Xaverského, na Františka Sáleského, také na Františka z Assisi. Řeknu vám jednu příhodu. Při volbě jsem seděl vedle emeritního biskupa ze Sao Paolo a také emeritního prefekta pro klérus, kardinála Claudia Hummese: velkého přítele, velkého přítele. Když začaly věci vypadat nebezpečně, utěšoval mne. A když hlasy stouply na dvě třetiny, nastal obvyklý aplaus, protože byl zvolen papež. On mne objal, políbil a řekl mi: „Nezapomeň na chudé.“ A toto slovo mi utkvělo v mysli: chudí, chudí. Potom se mi v této souvislosti vybavil František z Assisi. Potom jsem myslel na války a skrutinium pokračovalo až do sečení všech hlasů. A František byl člověkem pokoje. A tak vstoupilo do mého srdce toto jméno: František z Assisi. Člověk chudoby, člověk pokoje, člověk, který má rád a chrání stvoření. V současné době máme vůči stvoření vztah ne právě dobrý, že? František je člověkem, který nám dává tohoto ducha pokoje, je chudým člověkem... Ach, jak bych chtěl, aby církve byla chudá a pro chudé! Po volbě pak následovalo pár vtípných poznámek. Měl by ses jmenovat Hadrián, protože Hadrián VI. byl reformátor a je zapotřebí reformovat... A jiný mi řekl: „Ne, měl bys být Klement“.
„A proč?“ „Klement XV. – tak bys oplatil Klementu XIV. zrušení Tovaryšstva Ježíšova!“ Tak to jsou anekdoty...

V pátek večer se papež objevil v nemocnici:

Personál římské kliniky Pia XI. překvapila nečekaná návštěva. Objevil se tu Svatý otec František, aby navštívil nemocného

argentinského kardinála Mejiu. Sestra Clotilda nečekaného hosta prováděla: „Přijala jsem papeže po jeho příjezdu, navštívil o. kardinála a požehnal také všem nemocným okolo. Zašel do kostela, tam pozdravil naši řeholní komunitu a společně jsme se pomodlili. Mezitím se rozšířila zpráva, že je v nemocnici papež – sběhli se všichni lékaři a zdravotnický personál. I jim všem Svatý otec požehnal. Bylo to celé velmi jednoduché, ale velice dojemné, že ani nemám slov.“

Vatikánský tiskový mluvčí:

„Nedostáváme předem připravené texty v různých jazycích, a tím spíše musíme pozorně sledovat, co se říká. Platíme tak trochu za tuto velkou spontánnost a přímý způsob komunikace, kterými se vyznačují první dny pontifikátu. Papež bydlí v Domě sv. Marty. Přichází k jídlu až po všech ostatních kardinálech a hledá si pak nějaké volné místo k sezení.“

Odezvy z Argentiny:

Ještě téhož večera po zvolení papež telefonoval apoštolskému nunciovi v Argentině. Vyzval argentinské biskupy a věřící, aby nejezdili do Říma na zahájení pontifikátu. Cesta je dlouhá a nákladná, telefonoval papež, ať namísto vydají za cestu věřící věnují peníze na chudé. Kdo Svatého otce zná, považuje tuto výzvu za zcela normální a odpovídající jeho stylu. Apoštolský nuncius v Argentině mi dále sdělil, že v zemi vládne velmi radostná atmosféra, nesená duchem modlitby. Lidé proudí do farnosti v Buenos Aires, kde kard. Bergoglio denně sloužil mši sv. Tamní farář uvedl, že celý den strávil ve zpovědnici. Mnozí lidé se přišli vyzpovídat po 15–20 letech, jiní zase v radosti z této velké milosti pro argentinskou církev. Argentinská církev tedy prožívá krásné okamžiky radosti a duchovního oživení.

Jak působil kardinál Jorge Mario Bergoglio v Buenos Aires?

„Začne-li se církev vztahovat sama k sobě, roznemůže se. Vztahovat se k sobě samé je v případě církve projev duchovní nemoci, které je třeba se varovat.“

Normálně církev existuje jako misijní společenství. Musíme proto vycházet ze sebe a přinášet poselství Krista druhým. Proto hledáme kontakt s rodinami, které nenavštěvují kostel. Místo abychom byli jenom církví, která, byť s otevřenou náručí, čeká a přijímá ty, kdo přicházejí, my se snažíme být církví, která vychází ze sebe, jde k lidem, kteří s ní nemají kontakt, neznají ji nebo z ní odešli a je jim lhostejná. Organizujeme misie na veřejných prostranstvích, kde se pohybuje hodně lidí, modlíme se, slavíme eucharistii, nabízíme svátost křtu, který po krátké přípravě udílíme. Takový je styl celé diecéze i farností. Kromě toho se snažíme oslovit i vzdálené lidi pomocí digitálních prostředků, internetu apod.“

Kardinál Bergoglio pak na otázku týkající

se různých prnutí a tření uvnitř církve odpověděl, že už mezi prvními učedníky církve existovalo napětí a je patrné i při četbě Nového zákona. „Nesrovnalosti a střety se v církvi vyskytují od počátku a neměly by nás pohoršovat. Při pohledu na nedostatky a určité hříchy v církvi, je třeba neztratit ze zřetele kvality a svatost mnoha mužů a žen, kteří i v dnešní církvi působí. Nesmím být pohoršen chybami některých lidí, protože církev je moje matka. Na nedostatky a hříchy musím hledět jakobych viděl nedostatky a chyby svojí maminky. A když vzpomínám na ni, přichází mi na mysl především spousta krásných a dobrých věcí, které vykonala, nikoli její nedostatky či chyby. Matku brání srdce naplněné láskou dříve než samotná slova.“

Z Radio Vaticana sestavil o. Milan

Svedectvo u betlehéma u sestier v Slavkove

Je rok viery. Mnoho ľudí prišlo k betlehému, aby v roku viery vydali svedectvo o betlehemskom Dieťati, že sú mu nablízku, a On tiež im.

Prišli deti, mladšia i staršia veková kategória. Videla som, že majú srdce plné túhy, čo im toto malé Dieťa napomenie. Na sústredenie nebolo to miesto, ale s každou skupinou som sa spoločne modlila. Najviac Otčenáš... Verím v Boha i strelné modlitby, len aby robili Dieťati radosť. Mnohým vypadla i slza z oka. Už to, že prichádzali k betlehému veriaci i neveriaci čo možu byť tým Dieťatom oslovení. Mať hlbokú vieru, všetko sa môže zmeniť, v rodinách na pracovisku aj v škole, na

každom mieste, kde sa nachádzame. Viera je spojená s láskou. Jan 1, 4 – 16. My, ktorí sme uverili, poznali sme lásku, akú ma Boh k nám. Boh je láska, kto zostáva v láske zostáva v Bohu a Boh zostáva v ňom.

Viera je veľký dar, milosť i úkol. Záleží na nás, ak uveríme, ako ju budeme praktizovať, a ako privedieme k nej i tých, ktorí ju nemajú? Tí, ktorí ju dostali, treba vieru ešte viacej v sebe prehľbovať. Mnoho otázok nás nabáda, nad ktorými sa treba zamyslieť.

Keď ľudia od jasličiek postupne odchádzali, Dieťa – Ježiš každému jednotlivé požeňnal.

Sestra Maria Blanka

Byl jednou jeden...

...krásny jehličnatý stromek, který rosti za devatero horami a dolinami v jednom krásném lese...

Ale kdepak! Byl jeden krásny stromek, který rosti v zahradě ing. Jirky Černého ve Slavkově. A když už nebylo dopřáno Jirkovi se na tento stromek nikdy podívat, byl stromek opatrně položen do vodorovné polohy, převezten, znovu postaven a mírně nazdoben, aby potěšil všechny, kteří se na něho přijdou podívat. I na něho. Někdy o Vánocích. Třeba právě na letošní Půlnoční vánoční mši. Tradiční Půlnoční od 11. hodiny večer. Jako obvykle tady u nás ve Slavkově.

Byla jednou jedna kouzelná flétna, která za doprovodu sboru nebeských andělů a hlaholu pastýřských trub rozezněla klenbu slavkovského chrámu... Ale kdepak! Byl pěvecký sbor Gloria, jehož sbormistr Mgr. Petr Hlaváček našel tentokrát zalíbení v hudbě skladatele Františka Xavera Brixioho (1732–1771), vyhledal a patričně upravil notový materiál s názvem Missa pastoralis a Pastores loquebantur. A začalo ono známé – učít se, učít se,

učít se, resp. cvičit, cvičit... Za doprovodu varhanice Olgy Frydrychové a místního miniorchestru se ve Slavkově rozezněly tóny napsané ve 2. polovině 18. století, tedy v době, kdy byl také postaven slavkovský chrám Vzkříšení Páně. (F. X. Brixí, český hudební skladatel, autor 105 mší, působil od r. 1759 až do své smrti jako kapelník kůru v chrámu sv. Víta v Praze.)

Byl jednou jeden apoštol, který svým „ovečkám“ předával poselství Vánoc, promlouval, poučoval, káral, povzbuzoval... Ale kdepak! Byl neúnavný P. Milan Vavro, který organizoval, plánoval, sepisoval, zpovídal, kázal, diskutoval, děkoval..., aby se svými ministranty a dalšími pomocníky vše nejen o Půlnoční proběhlo tak, jak má.

Ano – i takové je pozadí kouzla Vánoc.

Sluší se poděkovat všem, kteří se o toto kouzlo letos jakýmkoliv způsobem přičinili. Nejen ve slavkovských chrámech, ale i na náměstí či kdekoli jinde. Asi by to nebyl krátký seznam.

L. Jedlička

Vánoční koncert Pěveckého sboru Gloria

Krásný kulturní zážitek přinesl návštěvníkům slavkovského farního kostela Nanebevzetí Páně koncert Pěveckého sboru Gloria, který se uskutečnil na svátek prvomučedníka sv. Štěpána dne 26. prosince 2012. Posluchači si vyslechli pestrý program, který sestával ze skladeb všech hudebních epoch. Na koncertu zazněl gregoriánský chorál (Puer natus est ze 3. mše k Narození Páně), anonymní díla oslavující radostnou zvěst zrození Ježíše Krista (Gaudete, Coventry Carol, Der Heiland ist geboren, Vy, pastuškové, Zvěstování Panně Marii), koledy v úpravě soudobých autorů (Antonín Tučapský: Kyrie eleison, František Fiala: Jak jsi krásné, neviňátko), vánoční písně autorů naší (Ferdinand Norbert Seger: Christus nobis natus est, Adam Václav Michna z Otradovic: Vánoční rosička, Adam Václav Michna z Otradovic: Vánoční noc, Jiří Janáč: Zhůru Valaši) i zahraniční provenience (Franz Xaver Gruber: Stille nacht, John Francis Wade: Adeste fideles). Dále byly provedeny technicky náročnější skladby renesančních autorů (Giovanni Croce: Cantate Domino, Thomas Tallis: If Ye love me), jakožto i světové hity artificiální tvorby (Johann Sebastian Bach: Jesus bleibet meine Freude, César Franck: Panis angelicus).

Hodnocení: Na prvním místě bych vyzdvíhla dramaturgii koncertu, jež měla profesionální úroveň. Je zřejmé, že při výběru repertoáru byl dán akcent nejen na posluchačskou vděčnost, ale především na hudební kvalitu. Výbornou si zaslouží rovněž

program koncertu, kromě přehledného výčtu skladeb obsahoval také překlady případných cizojazyčných textů. Pěvecký sbor Gloria nejprve interpretoval skladbu a capella. K technicky nejnáročnějším bezesporu patřila fuga Christus natus nobis est a díla z období renesance: Cantate Domino (Žalm 96:1-2 Zpívejte Hospodinu píseň novou) a If Ye love me (Jestliže mě miluješ) obsahující polyfonii i homofonii, se kterými se těleso vypořádalo se ctí. Za varhanního doprovodu MDDr. Olgy Frydrychové nejlépe vyzněl chorál Jesus bleibet meine Freude z Bachovy Kantáty 147. Příjemným zpestřením bylo bezesporu vystoupení zpěvačky MgA. Kateřiny Jirákové v druhé polovině koncertu, která svým sólovým mezzosopránem vyplnila celý prostor chrámu. Největším překvapením koncertu pro mne byla zcela neznámá píseň Zhůru Valaši Jiřího Janáče (1752-1834), kantora z Lešné, která se na program koncertu dostala díky badatelským aktivitám muzikologa a sbormistra PS Gloria PhDr. Petra Hlaváčka.

Závěr: Koncert duchovní hudby nalezl u posluchačů nadšený ohlas a přinesl interpretům zasloužené ovace. Se stejným programem vystoupil PS Gloria také v Bučovicích, kde dokonalá akustika místního kostela pomohla klady zmíněné ještě vyzdvihnout. Lze si jen přát, aby co nejvíce hudbymilovných spoluobčanů posílilo řady tělesa, které má renomé nejlepšího chrámového sboru v širokém okolí.

Karol Frydrych

Stovky návštěvníků

využily silvestrovského slunečného počasí k návštěvě slavkovského kostela Vzkříšení Páně a k prohlídce jeho hodinového stroje a zvonů. Jako bonus k tomu byl letos i nádherný výhled do všech světových stran.

Nejprve ale všichni přichozí museli zdolat celkem 162 schodů, které daly leckomu pořádně zabrat. Kromě hodinového stroje a ciferníku byla k vidění i jedinečná dřevěná

klenba, která měří v nejvyšším bodě 25 metrů (délka 32 m, rozpon 17 m) či vánočně vyzdobený interiér kostela s betlémem.

Zvídavým odpovídal na otázky ohledně chodu hodin hodinářský mistr pan Vladimír Kocourek z Křenovic, který pravidelně, nejméně jednou měsíčně hodiny kontroluje, a také se stará o nastavení při změně letního a zimního času.

Redakce

Na Boží hod vánoční

se náměstím ozývalo zvonění zvonečků. To průvod lidí doprovázel Marii a Josefa do našeho kostela Vzkříšení Páně, kde už byly přichystány jesličky. Tam oživily postavičky živého betléma, aby nám připomenuly biblický příběh narození Spasitele.

Nad děťátkem, které dostává jméno Ježíš, se sklánějí Marie s Josefem, andělé, pasáčci a Tři králové. Děťátko v jesličkách je tak čisté a nevinné. Přináší nám naději a lásku.

Vánoce jsou časem, kdy nejen oslavujeme narození nevinného děťátka, ale i nevinnost a lásku hledáme v sobě a předáváme ji dál.

Tento dárek je to nejcennější, co můžeme dát, a to zvláště našim dětem. Na drahou hračku časem zapomenou, ale kouzlo a lásku Vánoc si s sebou ponese celý život. Zaplněný kostel byl svědkem toho, že vánoční tradice nezmizely. Přicházející k betlému usedali do lavic a společně se scholou si zazpívali známé koledy. Po modlitbě k vystavené Nejsvětější svátosti oltární se kostel rozezněl písní Narodil se Kristus Pán.

Děkuji všem účinkujícím za připomenutí tradic a za světlo naděje, které svým vystoupením přinesli.

Věra Kohoutková

Příběh „králov“ koruny aneb Naše tříkrálové koledování

Je pátek 4. ledna 2013. Právě vycházíme ze školky Karolínky. Nejstarší dcera Terezka si hrdě nese krásnou velikou sluníčkově žlutou korunu, kterou ve školce vyrobila. Ale koruna přeče do rukou nepatří! Šup, a už ji má na hlavě. Jdeme po chodníku před pastoračním centrem, já před sebou tlačím kočárek s malou Anežkou, Markétka se drží kočárku a Terezka vesele poskakuje pár kroků před námi. Ale ouha – najednou zafoukal tak silný vítr a koruna je pryč. Letí po chodníku, přes silnici a skončila v zatáčce na druhé straně v obrovské špinavé kaluži. Terezka zareagovala až moc rychle. Hlavně zachránit korunu! A bezhlavě se vrhá za ní. Křičím, co mi síly stačí: „Terezko, stůj. Stůůůů!!!“ Terezka se zarazila na kraji chodníku. Díky Bohu, že nevběhla do silnice. Obrovský balvan mi spadl ze srdce. Terezka srdceryvně pláče. Ještě celá roztřesená z toho, co by se mohlo stát, doběhnu i s dětmi k Terezce a chlácholím ji: „Neboj, já korunu přinesu a něco s ní uděláme“. Tahám korunu z kaluže. Ta dopadla – je celá špinavá a mokrá. Ale při pohledu na pláčící Terezku by snad nikdo nedokázal říct, že z koruny už asi nic nebude. Tak jsme korunu donesly domů. Skončila ve vaně a až jsem měla chvíličku, opatrně jsem ji osprchovala a pokusila se ji vyčistit. Sláva, docela to jde! Naštěstí byla vymalovaná speciálními plakátovými barvami, které celkem držely. Snad bude do zítřka v pořádku.

A už je tu sobota. Terezka utíká podívat se na korunu. A je štěstím bez sebe – přežila jen s drobnými vadami na kráse. Rychle navléct na korunu gumku, aby opět neulétla. Terezka a Markétka si oblékají královské pláště, na hlavy nasazují koruny a můžeme jít. V kostele jsme všichni přijali požehnání od otce Milana, byli jsme vybaveni posvěcenou křídou, taškou s cukry a pokladničkou. A už vyrazíme koledovat. Je to naše premiéra, koledujeme letos poprvé. Chodíme dům od domu, hlasitě s Terezkou zpíváme „My tři králové jdeme k vám...“, Markétka trošku „pokulhává“ a přidává se vždy tak u každého třetího slova. Dcery mají obrovskou radost z každého bonbonku a čokolády. Jen 3,5letá Markétka se nedokáže srovnat s tím, že nám někde neotevřeli. „Maminko, když nám neotevřeli, tak to jsme zlí?“ „Ne, Markétko, asi nejsou doma.“ Když u třetího domu za sebou zůstaly dveře zavřené, Markétka opět nevydržela: „A když nám neotevřeli, tak to jsme zloději?“ Zachovávám vážnou tvář. „Ale ne, Markétko, asi šli nakoupit nebo třeba ještě spí.“ Ukoledované, uzpívané a unavené, ale šťastné, že jsme mohly udělat něco dobrého pro druhé, odcházíme do pastoračního centra, abychom se občerstvily.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří nám otevřeli své dveře, ale především své srdce.

Marie Schwecová

IX. ples slavkovského děkanství

V sobotu 9. února jsme prožili IX. ples slavkovského děkanství. K tanci a poslechu hrála dechová hudba Tůfaranka. Mládež naší farnosti připravila předtančení krásné polonézy pod vedením paní učitelky Krahulové a také Klub aktivních seniorů přispěl k radostné atmosféře večera. Ještě jednou děkujeme všem, kdo jste se zapojili

do příprav, a za dary do tomboly. Omlouváme se za zdržení u šatny, pozdější začátek a těsná místa k sezení u stůlů z důvodu velkého zájmu o vstupenky. Chtěli jsme co nejvíc využít místa k sezení. Ale přesto všechno děkujeme Vám, kdo jste na plese vytvořili krásnou atmosféru a přispěli k dobré zábavě.

Jana Lstibůrková

Slavkovská divadelní prkna

znovu ožila v neděli 13. ledna ve Společenském centru Bonaparte. Těm, kteří se chtěli pobavit, povzbudit či dobít životním optimismem, představilo Farní divadlo Simsala Bim dvě obnovené reprízy shakespearovské komedie Zkrocení zlé ženy.

V patnáct hodin jsme viděli v hlavní roli Petrucia a Kateřiny Petra Šujana a Věru Stojarovou. Ve večerním představení si hlavní roli zahráli Adam Šimoník a Eva Špatná. O dobrou náladu a polechtání bránice se nám postarali i ostatní členové divadla Simsala Bim, z nichž si někteří v této zábavné i poučné komedii Williama Shakespeara zahráli poprvé.

Měla jsem možnost zhlédnout tuto hru nejen na prknech Bonaparte, ale navštívila jsem i generálku ve Farním pastoračním

centru. Seznámila jsem se s přípravou představení a prací nejen herců, ale i těch, které na jevišti nevidíme. Už vím, že nastudovat takovou hru na profesionální úrovni, to není nejen pro herce nic jednoduchého a vyžaduje to spoustu času, úsilí, talentu a nadšení pobavit diváka i sebe. Strávila jsem s divadlem Simsala Bim a hrou Zkrocení zlé ženy dva večery. Musím říci, že to byly dva velmi příjemné večery a už dlouho mě tak nikdo nerozesmál. K blížícím se Slavkovským divadelním dnům Vám můžu nabídnutá představení jen doporučit.

A já se už těším nejen na druhý ročník ochotnického festivalu Slavkovské divadelní dny 2013, ale i na to, co nám zase členové našeho divadla Simsala Bim v divadelní kuchyni uvaří.

Věra Kohoutková

Partyzáni v Nižkovicích

V pátek 22. 2. odpoledne jsme zahájili dlouho očekávanou expedici na Sibiř, kde jsme měli pomoci tamním partyzánům. Ještě před večerí nás rozdělili do tří skupin: Šakalů, Orlů, a Jestřábů. Jako první úkol nás čekalo vyluštění zprávy od Rusy zaještěho Dimitrije. Trochu se nám zavařily mozkové závity, ale byli jsme úspěšní. Po vydatné večeri tu však byla další překážka. Museli jsme se dostat přes nepřátelské území k našemu informátorovi a dostat od něj zprávu o Dimitrijovi. Poté následoval horor „Hrabě Drákula“ a šli jsme na kutě. Ráno jsme dostali popis špeha, kterým se měl stát jeden člen skupinky. Pak nás odvedli na tajné místo, kde jsme

měli postřílet co nejvíce nepřátelských špehů. Ovšem 30cm nadílka čerstvého sněhu nám značně komplikovala situaci. Následoval oběd „Smaženy kvadr děravý“, kdy se všichni posilnili na nadcházející události. Znenadání na základnu přišla krátká šifra od Dimitrije, která nás po vyluštění vedla správným směrem až na faru. Nakonec nás Rusové napálili falešným dopisem a zajali nás. Když dorazil Dimitrij, zneškodnil je. S blaženým pocitem vítězství jsme ulehli ke spánku. V neděli ráno jsme se sbalili a připravili ke slavení mše svaté... Bylo to moc pěkné. Děkujeme všem, kteří pro nás tento super pobyt připravili.

Za ministryny Čahoun

Bible a my

Do celostátního kola soutěže „Bible a my“ postoupila, a také se ho na velehradském Stojanově gymnáziu 6. 2. 2013 zúčastnila, děvčata z naší farnosti: Tereza Blaháková, Hana Kučerová, Anežka Šuja-

nová a Hana Mlčochová. K postupu do nejvyššího kola soutěže blahopřejeme a za snahu vzdělávat se ve znalostech Bible děkujeme.

Redakce

Slavkovské divadelní dny 2013 z pohledu diváka

O víkend 8.–10. 3. proběhl ve Slavkově druhý ročník divadelního festivalu Slavkovské divadelní dny. Organizátorem akce bylo Farní divadlo Simsala Bim o. s. Naše rodina se na tyto divadelní dny těšila tak, že dokonce oželela milované lyžování.

V sobotu večer jsme s dcerkou vyrazili na lehce lechtivou komedii jiříkovického divadla Stodola „Na správné adrese“. Kdo je divadlo Stodola a čeho všeho jsou jeho členové schopni, jsme do té doby netušili. A pak... viděly jsme opravdu NĚCO! Jedním slovem super. Smály jsme se s celým sálem jako už dlouho ne. Tohle že jsou „jen“ ochotníci? Pravda, občas mi trochu zatrnulo, co na to Magdalénka, je jí přece jen skorodevět... Smála se víc než já, a jak se ukázalo později při povídání, dokázala dobře odlišit divadelní nadsázku od skutečného života. Smála se celou cestu domů a ještě před spaním citovala některé hlášky z představení tátovi.

V neděli večer jsme povolali dědečka na hlídání a vyrazili s manželem na Oskara a růžovou paní v podání křenovického Spolku divadla Antonína Vorla. Byli jsme hodně zvědaví, protože jsme před časem oba četli knížku, podle jejíž předlohy byla divadelní hra napsána. Nedokázali jsme si

představit, jak se tohle dá zahrát, navíc ve dvou lidech. Dá, a hodně dobře! Hlavně představitel devítiletého Oskara - asi dvoumetrový, dospělý Marek Pukl - úžasně zvládl mnohé projevy dětského chování (rozpačité popotahování mikiny apod.). S představitelkou babí Růženky jsme měli trochu problém... v knížce totiž její postava vyznívá jinak. Je taky energická, ale působí více jako jemná bytost...

Ale to trápilo zřejmě jen nás, většina sálu to neřešila a tleskala ve stoje.

Za zmínku stojí také kontrast vidět po sobotním představení rozesmáté tváře a v neděli pak ukápnout nejednu slzu (minimálně tu moji).

Takže celkově velká spokojenost. Jediné, co bych pro příště uvítala, je alespoň krátká přestávka během většiny představení. Nejen na protáhnutí se, ale také na malou výměnu dojmů s ostatními diváky. A pak bych také lehce posílila moderátorský projev, jinak velmi schopných moderátorů a herců, kteří nás Divadelními dny provázeli (snad mi prominou).

Na závěr patří velký dík všem, kdo pro nás diváky festival připravujete - vám, kdo jste vidět, i vám „nenápadným“.

Petra Šaňková

Noc kostelů podruhé ve Slavkově 24. 5. 2013

Proč Noc kostelů?

Tento rok podruhé v naší farnosti pořádáme Noc kostelů. Je to nový způsob evangelizace, který má lidem přiblížit vztah k Bohu. Má jim pomoci překročit práh kostela. Cílem Noci kostelů je představit vlíd-

nou tvář křesťanství, odstranit averzi vůči církvi a nenuceně se přiblížit k lidem, kteří přijdou. Mělo by to být setkání s žitým křesťanstvím, ne atrakce. Setkání prostřednictvím hudby, modlitby, setkání s Božím slovem, vysvětlením proč, a které předmě-

ty v kostele jsou. Noc kostelů je nabídka pro vkročení do duchovního světa, prostor k setkání v rozhovoru, v umění, v zážitku. Podle Svatého Otce Jana XXIII.: „Farnost má být vesnickou studnou, ke které se ostatní přichází napít.“

Proč Noc kostelů ve Slavkově?

Noc kostelů je také důležitá pro nás samotné, pro naši farnost. Je prostředkem k tomu, aby se farnost semkla ve vzájemné spolupráci. A základem takové spolupráce je modlitba, dobrá komunikace, respekt, úcta a ochota. Měli bychom se stát lidmi, se kterými je radost spolupracovat, a být trpělivými při hledání porozumění s ostatními. Můžeme nabídnout také dobré nápady, svůj čas, své nasazení a získávat další spolupracovníky.

Co to vše bude obnášet pro nás jednotlivce, kteří se do Noci kostelů chtějí zapojit?

V každém podniku je velmi důležitý vrátň, který dýchne na přichozí atmosféru, jenž zde vládne. A stejně tak důležitý je každý člověk na informačním místě, který přivítá nově přichozí a podává potřebné informace. Ten svým úsměvem, slovem, gesty vytváří atmosféru celého večera a může pomoci objevit jádro křesťanství, lásku.

Stejně tak je důležitý člověk poskytující občerstvení. V našem případě to bude nabídka kávy, čaje a vody před kostelem, kde bude k tomu účelu postavený stan. Aby také pro sloužící byla tato služba radostí, bylo by dobré zajistit dostatečné množství ochotných spolupracovníků, kteří se vystřídají ve službě. Uvítáme nejméně 12 osob.

Pokud by se nám podařilo nějakým jednoduchým a přijatelným způsobem zaujmout a potěšit děti před kostelem bylo by to velmi dobré. Ale nápad prozatím nemáme, ani člověka, který by se této aktivity ujal.

Také uvnitř kostela je třeba, aby byli lidé ochotní k rozhovoru, vnímaví pro danou situaci a konkrétního návštěvníka. Někdo by lidem mohl nabízet možnost anonymně

napsat svoji prosbu na lístek a dát ji k modlitbě do připravené nádoby. Stačí poskytnout tužky a papíry, nasměrovat, pokud lidé neví, jak se orientovat. Každý návštěvník bude mít možnost odnést si konkrétní Boží slovo na lístku. Postupně se objeví drobné úkoly (kontrola WC, zásobování stanu s občerstvením, příprava vhodných nástěnek, apod.), které také bude třeba zvládnout. Je to příležitost pro všechny, kdo chtějí a mohou přiložit ruku k dílu.

Co bude předcházet?

Velký a tolik potřebný úklid farního kostela, a také kostela na Špitálce. V loňském roce na úklid před prvním sv. přijímáním nedošlo, protože se pracovalo na nových podlahách v lavicích. Proto nejen kvůli Noci kostelů, ale také z důvodu této slavnosti, dejme do pořádku tyto prostory. Na Špitálce je třeba vysát římsy, které už dlouhou dobu nebyly udržované. Ve farním kostele jsou pavučiny v málo přístupných místech a obou schodištích ke kůru. Když nás bude dost, práce bude dříve hotová a uklidíme všechno. Úklid obou objektů bude v sobotu 27. dubna a bylo by dobré ho spojit i s vyhrabáním trávníků u kostela. Jestli se na tento den zaměříme v hojném počtu, stačila by jedna pracovní sobota. Pokud se práce nestihne, bude třeba pokračovat o týden později v sobotu 4. května. Z tohoto důvodu vás už dnes všechny, kdo můžete, prosíme, abyste počítali s tímto termínem.

Brzy bude možné se zapsat v kostele na službu, která vám bude vyhovovat. Kdo můžete nabídnout pomoc v technických přípravách, hlase se u pana Romana Červinky, který má na starosti tuto oblast.

A co potřebujeme nejmíc?

Modlitbu za všechny návštěvníky, aby Noc kostelů pro ně byla dotekem Božím. Modlitbu za všechny sloužící, aby radost, pokoj a láska dýchla na ty, se kterými se setkají. Modlitbu za Boží požehnání pro přípravu i samotný průběh Noci kostelů.

Za přípravný tým *Jana Lstibůrková*
(Myšlenky čerpaný z Konference o Noci kostelů 5. 3. 2013 v Brně)

Velikonoční lidové tradice mého srdce

Velikonoce klepou na dveře a na mě padá nostalgie. Ve vesnici, kde jsem na Hané vyrůstala, se dosud zachovává pěkný zvyk. Nejen páni kluci chodili na koledu pro dobrůtky, na své si přišla i děvčata.

Klukům, stejně jako všude jinde po zemích koruny české, patří pondělí. Pro nás, holky, přišla koleda mnohem dříve, už na Květnou neděli, kdy jsme „chodily s májem“. V sobotu odpoledne nastaly ve všech domácnostech, kde se děvče vyskytovalo, závody ve zbrojení. Arzenál byl těžkého kalibru: pro každou malou i větší cácorku bylo potřeba navrhnout a zkonstruovat dotyčný máj. Aby nedošlo k mýlce, není to májka ani jiný hodový artefakt. Je to jakýsi na tyčce upevněný kulovitý až jehlanovitý útvar z chvojí nejruznějšího původu bohatě (a často až nevkusně) ozdobený flórou z krepového papíru a fáborky z téhož. Dodnes si pamatuji, kde u babičky na zahrádce rostl krušpánek neboli zimostřáz, který jsem pravidelně rok co rok kvůli máji plnila, a jeho vůně pro mě představuje první vůni Velikonoc.

Tak tedy s tímto májem se chodilo po domech; adresy přibližně kopirovaly adresář pánské části rodu o pondělku. Ovšem obcházením to nekončilo. Co by to bylo za koledníka bez popěvku? K chození s májem patřily pašije. Opravdu, i ta z děvčat, která kostel znala jen zvenčí, uměla tehdy alespoň první sloku pašijové písně Umučení našeho Pána Jezu Krista, ačkoli si dnes nedělám iluze, že by jí rozuměla. Nedávno mě napadlo podívat se po textu celé té dlouhé písně, protože u nás si ho doma už nikdo pořádně nepamatuje, a vyklubal se z něj text nejen předlouhý, ale také prastarý: je doložen už z 16. století v Habrovanském kancionálu. V každém

případě, později v životě po řadě stěhování jsem se nesetkala s krajem, kde by měli podobný zvyk, a zjišťuji, že je mi to skoro líto. A nejen kvůli rovnoprávné koledě.

Otázka rovnoprávnosti koledy u nás vyvstala záhy, když k našemu prvnímu synovi přibyla stejně stará dcera – křestní. Měli jsme spolu trávit Velikonoce, a tehdy mi najednou přišlo nespravedlivé, aby se chudák Anička jen dívala, jakou to výslužku si vykoledoval Janeček, i kdyby se s ní později podělil. A stejně tak, bez koledy zase pořádná výslužka být nemůže.

Víte, jak to nakonec dopadlo? Toho roku, ke konci zimy, jsem v jedné sbírce lidové poezie narazila na kolednické verše „Svatý Petr z Říma, pošli flašu vína, abychom se napili, Pána Boha chválili.“ Připomnělo mi to zvyk, který jsem jako studentka potkala ve Francii, a který dnes považuji za jeden z nejhezčích inspirovaných katolickou tradicí. Jak jistě víme, mrskut po našem tam neznají, zato se v neděli po Vzkříšení děti z kostela vyvalí jak povodeň a rovnou do zahrady, třeba i farské. Víte, co tam dělají? Hledají, co jim přinesly zvony, které se slavně vrátily z Říma! Někomu veliké papírové vejce plné drobných čokoládek nebo vajíček, jiným balíček, dalším třeba slepičku nebo i figurku zajíčka. Na farní zahradě pak většinou stačí menší úlovek pro všechny stejný; o to větší je zábava s hledáním a dělením.

A tak to dopadlo. Na mrskut v pondělí už skoro nechodíme, zato už v neděli vyrazíme všichni, kluci i děvčata, na lov „od zvonů z Říma“, které se vracejí s radostnou zprávou o Vzkříšení.

Skoro mi přijde, že zámecký val u slavkovského kostela si o podobnou „bojovku“ vyloženě říká...

Jana Cejpková

Co vlastně potřebuji?

Lidský život je stále ohrožen různými nebezpečími. Patří k nim i fascinace majetkem, penězi, touha po ovládnutí Země a k tomu chuť konzumovat víc a víc. Jediné jak z toho je dobrovolná skromnost. Jak ale dosáhnout toho, aby to lidé pochopili? Zamysleme se nad předestřenou otázkou z pohledu naší každodennosti.

Kde život nemá vyšší smysl, kde vyšší smysl se zdá marný, nezbyvá než přejídání, hromadění dalších a dalších věcí, všelijakých trefek. Známkou dekadentní civilizace – jak tomu bylo např. v posledních dvou stáletích římské říše – je právě to, že lidé nevidí žádný cíl v životě než kumulaci majetku. Snad nejlépe to symbolizují starořímská „vomitoria.“ Byly to místnosti určené k tomu, aby se hodující mohl vyzvracet a dále hodovat, protože co jiného mu zbývá. V dějinách starého Říma snadno rozpoznáme odraz civilizace.

Nemáme sice „vomitoria,“ ale máme skládky. Ač zdaleka nevyužíváme všeho, co máme, hromadíme dál. Protože jaký jiný už má život smysl, když se hroutí ideály včerejška.

V dnešní době jsme svědky důsledků drancování zeměkoule, které život na zemi přímo ohrožují. Nám lidem přece dal Bůh úkol být moudrými správci nad přírodou a vším stvořením. Místo toho jsme se stali pyšnými pokořiteli téměř všeho, čím jsme obklopeni. Proto je třeba usilovat k pokoře ke stvořitelenskému dílu, ke skromnosti a k účtě k životu. K tomu potřebujeme trpělivost, odvahu a moudrost.

I kdyby ekonomové a politici byli geniální, neobejdeme se bez skromnosti, protože je nás mnoho a materiální zdroje jsou ze své podstaty omezené. Stále něco nakupujeme a někdy také v neděli a nejsme si schopni od toho odpočinout.

Věci, které nás obklopují a které si pořizujeme pro vlastní potřebu, mají zpravidla mnohem větší životnost než my sami, než naše fyzická těla. Textilie, předměty do domácnosti, elektronické vymoženosti, knihy... Je opravdu na nás na našem odpovědném přístupu k jejich výběru, zda se stanou dědictvím nebo odpadky, které rozmnožují haldy odpadu. To není mravné ani slušné. Nemusíme mít mnoho, ale když si něco pořídíme, ať je to kvalitní, ať to vydrží, ať se to dá opravit a dělá nám to tedy dlouhou dobu radost.

Atmosféra, pitná voda a půda na planetě má limity, které svými požadavky na zdroje energie a surovin překračujeme. Spotřeba roste, zdrojů ubývá, odpadů přibývá a země se otepluje. Není cílem nemít žádné nové věci, avšak pořizovat je s rozmyslem a s ohledem na možnost a potřeby nejen lidských bližních, nýbrž celého stvoření. Nezřízená touha vlastnit stále nové a supermoderní věci, je cesta když ne do pekel, tak pravděpodobně k přehřátí Zeměkoule. Obecně to vidím tak, že tam, kde se dobrovolné skromnosti nedostává, tam si ji vyšší moc dříve či později vynutí. I když jsme jako křesťané v menšině.

JUDr. Miloslav Honek

Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte... a já vás občerstvím

Mt 11, 28

„Dnešní rozbitý člověk se potřebuje více než kdy jindy uzdravovat při adoraci...“ (Vojtěch Kodet)

Přijďte strávit vzácné chvíle v tichu u Ježíšových nohou – při adoraci. V naší farnosti máme tuto možnost každou neděli večer (za to patří díky ochotným manželům Lstibůrkovým) a každý první pátek

v měsíci. V některých farnostech probíhají celodenní i celonoční adorace každý týden. Chvilky s Ježíšem při adoraci dávají sílu, radost i pokoj do srdce. Můžeme mu svěřit své starosti, problémy, děkovat, chválit, prosit za naše potřeby. Není to ztracený čas. Tento čas se nám mnohokrát vrátí.

Marie Kotvrdová

Pozor na cizí telefonáty!

Oblastní charita Ústí nad Orlicí nás informuje o jednom z problémů, se kterým se setkávají její klienti. Vzhledem k tomu, že dnes telefon používá opravdu každý, mohou být následující informace opravdu užitečné nejen vám, ale i vašim blízkým.

V poslední době se nám v poradně množí případy klientů, kteří si tzv. „uzavřou smluvní závazek“ po telefonu. Popíšeme krátce skutečný příběh starého pána, kterému kdosi cosi nabídl po telefonu.

Jednalo se o službu výhodného zprostředkování pronájmu plochy domu někde v „Dolní – horní“ k reklamním účelům. Muž nabídku příliš nerozuměl, druhá strana nabízela po telefonu velké zisky a starý pán nadiktoval příjemně hovořícímu člověku své nacionále. Telefonát skončil a muž si uvědomil, že vlastně nemá o nic takového zájem. Na číslo, které našel v historii telefonu, poslal sms zprávu, že vše ruší, nemá o pronájem plochy za účelem reklamy zájem. Číslo však již bylo nedostupné a během týdne přišel klientovi dopis od společnosti „Bezreklamky“. Zástupce společnosti mu dopisem děkuje za to, že uzavřel smlouvu, a současně ho žádá o zaplacení 3–4 tisíc korun poplatku. V přiložených obchodních podmínkách se starý člověk mohl dočíst, že smlouva vznikla telefonátem s konzultantem společnosti a bezprostředně po ukončení telefonátu byly údaje poskytnuté seniorem zveřejněny na webu. Došlo tedy ihned k plnění smlouvy. Společnost v obchodních podmínkách uvádí, že odstoupit od smlouvy v podstatě není možné (s odvoláním na § 53, občanského zákoníku odstavec 8, písm. a.). V něm se skutečně praví, že spotřebitel, který uzavřel smlouvu prostředky komunikace na dálku, nemůže na odstoupení využít standardní 14denní lhůtu, a to proto, že s výslovným souhlasem klienta došlo k plnění domluvených služeb ihned. Pro tyto případy čtrnáctidenní výpovědní ochranná lhůta ke zbavení se takového závazku neplatí. Údaje, které

starý pán poskytl, byly ihned zveřejněny a zprostředkovatelská firma tedy plnila své služby podle telefonicky uzavřeného závazku.

Na jmenovanou společnost podávají spotřebitelé hromadné žaloby, trestní oznámení a brání se u soudů.

Jde nám však obecně o to, že naše společnost se stává méně a méně bezpečným prostředím pro starší a důvěřivě lidi, kteří si nedokáží uvědomit společenský a právní dopad obyčejného závazku uzavřeného písemně. Natož pak závazku uzavřeného zdánlivě nevinným telefonátem.

Z nahrávek, které jsou monitorovány a používány jako důkazní materiál takové společnosti, bývá pak patrné, že klient byl konzultantem společnosti řádně informován a nadiktováním svých údajů poskytl s uzavřením smlouvy souhlas. Krátce řečeno – prostým nadiktováním údajů byla uzavřena smlouva! Je pak velmi těžké prokázat, že dotyčný starý člověk např. neměl tušení, co mu to milý konzultant vysvětluje a neuvědomil si vůbec právní důsledky celého rozhovoru. Vychován tak, že slušnému a příjemnému člověku se na otázky odpovídá a přesvědčen, že položením telefonního sluchátka celá záležitost prostě skončí, stává se senior často obětí solidní manipulace.

Co můžeme doporučit pro obranu lidí? Jistě nepřestaneme telefonovat. Pokud nám však někdo něco výhodného nabízí, chce po nás osobní údaje atd. a my nemáme o nic takového zájem, můžeme užít například formulaci: Nerozumím tomu, co mi nabízíte, co říkáte, nemohu se soustředit, popřípadě jsem rozrušený, nemocný. Beru silné léky. Nechci ty věci, které mi nabízíte!“ Jistě i jiné formulace: „Nemám o Vaši nabídku, služby či zboží zájem, neobtěžujte mě, prosím!“

Je to jen náš tip pro jednání s různými „podnikavci“, kteří žijí ze zneužívání jiných, slušných lidí.

Občanská poradna Polička

Farní divadlo Simsala Bim o.s. srdečně zve na dobrodružnou hru Poklad na ostrově

Dobrodružství, napětí, zrada, piráti, k tomu tajuplný poklad... To je něco, co mnohým připomene hry dětství a dobrodružnou literaturu. S touto tematikou se pokusili popasovat nejmladší členové Farního divadla Simsala Bim, když pro letošní jarní sezonu připravili inscenaci hry podle známého románu Luise Stevensona Poklad na ostrově.

Představení můžete zhlédnout v těchto termínech:

6. a 7. dubna
13. a 14. dubna
11. a 12. května

Bude se hrát vždy v sále Pastoračního centra, začátky všech představení v 16 hodin. Prodej vstupenek půlhodinu před představením (bude možnost si zakoupit i vstupenky na ostatní termíny představení)

Vstupné: Dospělí 50 Kč, děti do 10 let vstup zdarma, od 10 let 20 Kč. **Představení je vhodné pro děti od 6 let.**

Nová farní rada ve Slavkově

Předsedou ERF, PRF a farních rad ve filiálních obcích je farář P. Milan Vavro, členy pastorační rady jsou také farní vikář P. Petr Mareček, pastorační asistentka Jana Lstibůrková a za řeholní komunitu sestry M. Gregorie.

Na základě voleb do ekonomické a pastorační rady farnosti byli zvoleni a farářem jmenováni tito farníci:

EKONOMICKÁ RADA FARNOSTI SLAVKOV U BRNA: Ing. Pavel Galata, Ing. Zdeněk Mičoch, Ing. Lukáš Svoboda, Věra Slováčková a Miloš Šaněk. ▶

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI: Ing. Karel Doleček, Ing. Marie Charvatová, Mgr. Pavel Kočica, Mgr. Ludmila Palečková, sestra Gregorie, Jana Lstibůrková, Marie Šujanová, Magdalena Melicharová, Ing. Pavel Hlaváček, Ing. Roman Červinka a Ing. Jitka Hrabovská.

Modlitební triduum modliteb matek (MM)

Ve dnech 5.–7. dubna 2013, tj. pátek až neděle, proběhne ve Slavkově společné modlitební triduum všech skupinek MM.

Průběh: v pátek od 17 hod. modlitba z brožurek v kapli, v sobotu po ranní mši také. V neděli před ranní mší bude u obětního stol-

ku připravena ošatka s papírky, na které můžete napsat jména dětí, za které chcete prosit. Ošatka bude nesena v obětním průvodu. Lističky nikdo čist nebude. Zvány jsou maminky všech věkových kategorií, i ty, které žádnou modlitební skupinku nenavštěvují.

Pexeso Svatí Cyril a Metoděj

Biskupství brněnské vydalo pexeso k 1150. výročí příchodu Konstantina a Metoděje na Velkou Moravu. Pomocí této hry si mohou děti i dospělí připomenout některé události spojené s životem soluňských bratří a s jejich odkazem pro naši současnost.

Pexeso obsahuje 24 párů obrázků,

jejichž autorkou je Iva Fukalová. Součástí hry je krabička k uchovávání kartiček pexesa. Cena jednoho pexesa je 20 Kč.

Můžete si ho zakoupit nebo objednat v Diecézním katechetickém centru v Brně, Petrov 5, tel. 533 033 227, e-mail: kc.brno@biskupstvi.cz.

Zdroj: www.biskupstvi.cz

Centrum pro rodinu a sociální péči (CRSP) nabízí:

Akce Family Pointu

Family Point srdečně zve na zajímavé akce. Ve středu 3. 4. 2013 od 10 do 12 hod. Lipka – programy pro environmentální vzdělávání dětí a dospělých – Jezírko. Beseda.

Ve středu 17. 4. od 10 do 12 hod. angličtina od kojeneckého věku? Beseda.

Přednášky jsou zdarma. Family Point najdete v centru Brna, na Josefské 1. Otevřeno je každý všední den 9–17 hod. Pátek 9–15.30 hod.

Projekt Trojlístek

Pohovory se zájemci o zapojení do projektu buď pro roli náhradní babičky nebo rodiny, která náhradní babičku hledá, probíhají každé úterý po objednání na adrese trojlístek@crsp.cz nebo na tel. číslo 542 217 464. Projekt je financován z ESF prostřednictvím OPLZZ a ze státního rozpočtu ČR.

Metodika her s kojenci a batolaty

Odborný cvičitelský kurz určený zájemcům o vedení pohybových her rodičů s dětmi ve věku 0,5–3 roky. Kurz proběhne v sobotu 6. 4. 2013 od 9. do 17 hod. Podrobnosti na www.crsp.cz. Přihlášky na tel. 542 217 464.

Metodika cvičení rodičů s dětmi

Odborný cvičitelský kurz s akreditací MŠMT určený zájemcům o vedení cvičení rodičů s dětmi ve věku 2–6 let. Kurz proběhne v sobotu 13. 4. od 9 do 17 h. Podrobnosti na www.crsp.cz. Přihlášky na 542 217 464.

Inspirace hrou tělesnou výchovou I.

Odborný cvičitelský seminář určený cvičitelkám rodičů s dětmi ve věku 2–6 roků. Akreditace MŠMT ČR. Kurz proběhne v sobotu 27. 4. od 9 do 14 h. Podrobnosti na www.crsp.cz. Přihlášky na tel. 542 217 464.

Zdroj: www.crps.cz

Prosbu o knihy a hry

Máte doma knížky a společenské hry, které již nepotřebujete? Pomozte nám vybavit společenskou místnost Domova s úsměvem, který je nově zřizován pro osoby se zdravotním postižením ve Slavkově. Nosit zachovalé knihy a hry můžete na Lázeňský dům, Zlatá Hora 1466, Slavkov u Brna. Nabídnout můžete také zachovalé police, regály, křesla apod.

Kontakt: Šilerová Jana, tel.: 608 944 207; Ruská Martina, tel.: 777 492 934. Lázeňský dům předem děkuje všem dárcům!

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

Kristýna Kovaříková z Němčan

*2012, pokřtěna 13. 1. 2013

Jiří Červinka ze Slavkova

*2012, pokřtěn 13. 1. 2013

Václav Mrázek z Němčan

*2012, pokřtěn 13. 1. 2013

Gabriela Pecháčková ze Slavkova

*2013, pokřtěna 3. 3. 2013

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:

Břetislav Vrána z Hodějic

*1938, †17. 12. 2012

Josef Bořek ze Slavkova

*1925, †2. 1. 2013

Ludmila Novotná ze Slavkova

*1925, †2. 1. 2013

Jan Kubíček ze Slavkova

*1938, †10. 1. 2013

Marie Tesáková ze Slavkova

*1921, †21. 1. 2013

Oldřich Patík ze Slavkova

*1947, †30. 1. 2013

František Lízal z Hodějic

*1928, †14. 2. 2013

Anna Jelínková ze Slavkova

*1928, †27. 2. 2013

Spolčo Maňána jako trpaslíci z karnevalu

Z jednání ekonomické rady 5. 3. 2013

Seznámení s aktuálními informacemi ve věci „restitučního“ zákona, které obdržel P. Vavro na setkání organizovaném biskupstvím brněnským.

ERF projednala rámcový plán příjmů a výdajů na rok 2013, vycházející z plánovaných hlavních kategorií provozních výdajů a investičních akcí (oprav). Plán by měl být revidován v polovině roku 2013 podle aktuálního vývoje příjmů a výdajů. Plán výdajů na r. 2013: energie a režie 275 000, spoluúčást na opravě střechy na Špitálce 105 000, doplatek opravy kaple sv. Urbana z r. 2012 (okna, venkovní úpravy, elektro-rozvody) 80 000, instalace retabula s obrazem sv. Urbana 30 000, zateplení stropu fary 75 000, projekt opravy střechy Špitálka 25 000, pojištění 25 000.

Po všech opravách kostelů je nutné provést revize elektroinstalace.

Oprava kaple sv. Urbana bude letos dokončená, sochu sv. Anny je možno vrátit na střechu na kapli sv. Urbana – požádat vyhotovení ZS památkářů.

Návrh v první fázi zateplit 1/2 půdy fary na straně k zámku na základě loni vyhotoveného tepelného auditu.

ERF se zabývala možnou úsporou energií. Kontrola dimenzování el. jističů, zhasínání ihned po mši sv. a k tomu proškolení akolytů, zvážít odeběr VT i NT a případně navrhnout opatření. Výraznější úspora je očekávána u plynu (fakturace bude v březnu).

Z jednání pastorační rady 26. 2. 2013

Organizace farního a ministrantského tábora. Vede Jiří Paleček ml. Kontaktovat skauty Pozořice; zajistit opravy vybavení tábora; zahrnout do dotace města příspěvek na obnovu vybavení tábora.

Děkanský ples 2013 – negativa: nazvučení přísálí, šatna, pozdní začátek plesu (návrh začít příště v 19 hodin), málo místa u stolu. Návrh pořádat děkanský ples každý druhý rok ve Slavkově.

Úkoly do budoucna:

Přístup do půdních prostor kostela při prohlídkách hodin a zvonů je nutné z bezpečnostních důvodů řešit. Návrh řešení novým lomeným dřevěným schodištěm, které nebude tak příkré. Alternativou je železné příp. točité schodiště.

V kostele na Špitálce dokončit opravu tumby oltáře a umístění mříže před oltář. Žádat o ZS na restaurování mříží, štuků a hl. obrazu, tumby oltáře. Nyní vyhotoven projekt na opravu střech a krovů, bude následně soutěž na dodavatele. Financování opravy – kombinace fondu MPZ, příspěvek města a farnosti.

Pojištění farních objektů. Zjistit možnosti pojištění pro faru a kostel.

Kněžské hroby. Připravit zpracování návrhu vyřešení kněžského trojhrobu na hřbitově ve Slavkově včetně pamětní desky s připomínkou kněží, kteří působili ve Slavkově.

Křížová cesta na Urbánek. Předložen grafický návrh obrazů od M. Husáka. Členové ERF navrhuji oslovit další možné zhotovitele. Rozhodnutí odsunout realizaci z důvodu nedostatku finančních prostředků.

Oprava kaple sv. Urbana – návrh zhotovit obraz M. Husáka „Průhled do nebe“ v kopuli, odhad cca 20 až 30 tis. Kč. Vzhledem k jiným prioritám financování oprav navrhuje ER nabídnout zájemcům podíl na zhotovení obrazu formou sponzorského daru.

mše sv. na vesnicích; byly by mše sv. v sobotu s nedělní platností).

Liturgie Božího slova v neděli – speciální katecheze pro malé děti během kázání např. v kapli – negativní hodnocení, nedělat. Děti mají dětskou mši v úterý.

Dětská mše sv. ve vytápěné kapli – kritické reakce, málo místa, děti víc zlobí a stojí vzadu, pozdní příchody ruší ostatní. Povzbudit děti, aby chodily do scholičky. Zapínání topení 20 minut před mši sv. Čtvrtek a sobota nechat v kapli.

Ministranti se nemodlí – mlčí při mši sv. Farář povzbudí při schůzce.

Misijní koláč 4. neděli postní, zajistí J. Hrabovská.

Akolyté chodí v oblecích, které neodpovídají jejich tělesným rozměrům. Bude schůzka akolytů.

Křížová cesta na Urbánek – ohlásit, aby patronové provedli „jarní úklid“.

Pastýřský list o restitucích – má být přečten o 3. neděli postní; bude restituční den kněží v Brně. Situace v diecézi: co bude vráceno, o co je možné žádat. Farnost by měla dostat v restitucích kolem 10 ha. Farář navrhuje zvláštní schůzku FR otevřenou zájemcům z řad farníků.

Program farnosti

BŘEZEN

Křížová cesta na Urbánek, 24. 3. Květná neděle v 15.00.

Svatost smíření, Slavkov, vždy 17.00 -19.00

pondělí 25. 3. (zpovídají: Mareček, Hanák, Slaviček, Buchta, Vavro)

úterý 26. 3.(zpovídají: Macek, Pacner, Sovadina, Lacina, Vavro)

VELIKONOČNÍ TRIDUUM

Od Zeleného čtvrtku do sobotní vigilie Vzkříšení Páně prožíváme s celou církví při bohoslužbách události z Ježíšova života, skrze které nám přinesl spásu.

Zelený čtvrtek 28. 3. mše sv. v 18.00 h. a adorace.

Velký pátek, 29. 3. den přísného postu, obřady v 18.00 (7.30 ranní chvály, 12.00 polední modlitba, kaple otevřena celý den do 23.00)

Křížová cesta městem na Velký pátek ve 21.00.

Bílá sobota 30.3. adorace u Božího hrobu 7,30 – 16,00 (7.30 ranní chvály, 12.00 polední modlitba)

Vigilie velikonoční, bílá sobota 30. 3. ve 20.30 s obnovou křtu.

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, neděle 31. 3. Boží hod velikonoční a slavnost zasvěcení farního kostela, mše v 8.30 a 18.00 s žehnáním pokrmů.

Pondělí velikonoční, 1. 4. mše sv. 7.30.

Mše sv. v obcích v neděli a velikonoční pondělí budou jako v neděli.

Sbírky při velikonočních bohoslužbách budou ve farním kostele na opravu kaple sv. Urbana a střechy na Špitálce. Na obcích na opravy kostela.

Obřady v Nížkovicích: Zelený čtvrtek 17.00, Velký pátek 17.00, Bílá sobota 19.30 h.

DUBEN

Mše sv. v penzionu, čtvrtek 4. 4. v 8.00.

Návštěvy nemocných, pátek 5. 4. dopoledne.

Modlitba farnosti za kněžský seminář, úterý 9. 4.

Poklad na ostrově – divadelní představení dětí, 6. a 7., 13. a 14. dubna vždy v 16.00 hodin v sále fary.

Generální úklid kostela v sobotu 27. 4.

DUBEN

1. 4. Mše sv. 7.30 h. Mše sv. v obcích v neděli a velikonoční pondělí budou jako v neděli.
 4. 4. Mše sv. v penzionu, 8.00.
 5. 4. Návštěvy nemocných
 9. 4. Modlitba farnosti za kněžský seminář
 6. a 7., 13. a 14. 4. Poklad na ostrově – divadelní představení dětí, vždy v 16 hodin v sále fary.
 27. 4. Generální úklid kostela

KVĚTEN

1. 5. Cyrilometodějská pouť děkanství Mikulčice 10.00
 8. 5. Pěší farní pouť do Žarošic
 10.–18. 5. Svatodušní nověna
 18. 5. Svatodušní vigilie – obnova biřmování
 19. 5. Slavnost Soslání Ducha Svatého
 24. 5. Noc kostelů 2013 Slavkov
 26. 5. Pouť na Urbánku po opravě 16.00 cesta světla 15.00
 30. 5. Těla a Krve Páně

ČERVEN

1. - 2. 6. Svatoubanské hody ve Slavkově
 2. 6. Hodová mše svatá Slavkov 9,30
 9. 6. I. sv. přijímání ve Slavkově 8,30
 24. 6. Pouť k sv. Janu Křtiteli na Špitálce 18,00
 25. 6. Výlet dětí z náboženství Staré Město

ČERVENEC

5. 7. Národní jubilejní CM pouť Velehrad
 6.–12. 7. Pobyt biřmovanců Srbská Kamenice

- 10.–14. 7. Katolická charismatická konference Brno
 16.–25. 7. Farní tábor Rakovecké údolí

SRPEN

15. 8. Panny Marie Nanebevzaté
 22.–24. 8. Pěší pouť na Velehrad
 25. 8. Hody v Hodějicích
 31. 8. Diecézní pouť rodin ve Žďáru nad Sázavou

ZÁŘÍ

2. 9. Výročí posvěcení kostela v Heršpicích
 15. 9. Pouť na Lutřstěku a hody v Němčanech 8.00, 9.00, 10.30
 22. 9. Hody v Heršpicích 11,00
 29. 9. Biřmování ve Slavkově 8,30

ŘÍJEN

5. 10. Slavkovská iniciativa smíření
 17. 10. Obnova Lidových misí
 20. 10. Misijní neděle, sbírka
 20. 10. Obnova rodin – P. Jiří Kaňa
 27. 10. Výročí posvěcení kostela (Slavkov, Němčany, Hodějice)

LISTOPAD

7. 11. Národní pouť do Svaté Země
 1.–8. 11. Dušičkový týden
 15. 11. Adorační den farnosti (všechny kostely)
 30. 11. Otevřený kostel – Napoleonské dny Roráty v Adventu

PROSINEC

- Mikulášská besídka
 8. 12. Slavnost Neposkvrněného početí P. Marie se světelným průvodem
 31. 12. Prohlídka hodin a zvonů

Úřední hodiny na faře: středa 9.30–12.00 a 15.30–16.30 pátek 9.30–12.00

Kontakt:

Tel.: 544 221 587, 604 280 160

rkf.slavkov@biskupstvi.cz www.farnostslavkov.cz

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník XVI., číslo 1/2013. Vyšlo 24. března 2013.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna. Redakční rada: P. Milan Vavro, Jana Lstibůrková, Petra Šaňková. Jazyková úprava: Marie Schwecová, Jana Cejpková.

Pozn.: Ne všechny texty projdou jazykovou úpravou. Redakce si vyhraduje v případě potřeby krácení článků delších A5 strojpisem. Uzávěrka příštího čísla 4. června 2013.

Příspěvky – nejlépe zašlete mailem: petrasankova@seznam.cz nebo na faru: rkf.slavkov@biskupstvi.cz

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice